

'Ik loop de hele dag met sprookjes in mijn hoofd'

● Marianne van Voorn: "Ik wil een droom realiseren en daar zet ik heel veel voor opzij, inclusief geld verdienen." (Foto: Wladimir van der Burgh)

Van onze correspondent GRONINGEN/YDE — "Ik kan niet zonder. Ook al zou ik nooit meer exposeren of een opdracht krijgen, dan nog zou ik blijven tekenen," zegt Marianne van Voorn uit Groningen. Zij gaf haar baan en een aardig inkomen op om zich volledig te wijden aan het maken van eigenzinnig, sprookjesachtig illustratiewerk. Ze had hier en daar tentoonstellingen en nam vorig jaar deel aan een biënnale (tweejaarlijkse internationale tentoonstelling) in Bratislava in Tsjechoslowakije. "Ik wil mijn aandacht niet verdelen. Ik wil een droom realiseren en daar zet ik heel veel voor opzij, inclusief geld verdienen. Leven op het bestaansminimum vind ik prima, zolang ik nog maar materialen van goede kwaliteit kan kopen."

Marianne van Voorn, dochter van veelzijdig kunstenaar Ben van Voorn uit Yde, liep vanaf haar kindertijd rond met het plan een sprookjesboek te maken. "Dat moest en zou ik doen. Ik probeerde de gebeurtenissen die zich in mijn vroegste jeugd voordeden, vast te houden. Die ervaringen probeer ik nu vast te leggen in een boek dat de titel Verveelde Julia krijgt."

Het is duidelijk dat daarbij de normale gang van zaken rond het maken van een boek is omgedraaid. In bijna alle gevallen komt het eerst tot een verhaal en pas daarna kan de illustrator aan het werk. Marianne van Voorn gebruikt illustraties als uitgangspunt voor een verhaal. Ze maakt daar teksten in een sprookjesachtig idioom bij. Daarbij gaat het vooral om klank. "Klank namelijk kan heel belangrijk zijn, bij voorbeeld bij voorlezen. Het kan een sfeer

oproepen van geheimzinnigheid en onder de dekens kruipen. Een wereld naast een bestaande wereld maken, waarin het tot een evenwicht komt vanuit de beleving van een kind."

Het begon met afbeeldingen. Pentekenen en aquarelleren waren favoriete technieken. Toen moesten er teksten bedacht worden, en dat leverde aanvankelijk problemen op. "Schrijven moet je leren, maar ik heb nu de ontwikkeling van het verhaal in mijn hoofd. Het gaat gelijk op. Illustraties en tekst zijn gelijkwaardig."

Verveelde Julia is het verhaal van de dochter van een gravin die in een landhuis woont en zich te pletter verveelt. De enige persoon die voor afwisseling zorgt in het leven van Julia, is een vergeetachtige grootmoeder die de aanzet geeft tot spannende gebeurtenissen. Het is aan Julia die uit te bouwen tot een realiteit. Grootmoeder is het omen (voorteken). Ze vertelt iets, en na zeer korte tijd is ze vergeten waar ze het over had. Julia pakt de korte aanwijzingen op, buigt ze om naar haar eigen bestaan en raakt daarvoor verzeild in situaties waarin verveling ver te zoeken is.

Marianne van Voorn vordert met haar boek en is zich daarbij bewust van het feit dat het moeilijk zal worden er een uitgever voor te vinden. "Maar wat er ook gebeurt, ik maak het af. Het moet lukken. Als het moet, probeer ik het desnoods in het buitenland."

De Groningse heeft een helder beeld van haar toekomst: "Ik wil in mijn levensonderhoud voorzien door tekenen en schrijven. Ik kan ook niet anders, het gaat vanzelf. Ik loop de hele dag met sprookjes in mijn hoofd."